

ΑΝΕΜΗ

Φύλλο 6 / Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2019

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΛΑΓΚΑΔΑΣ ΧΙΟΥ «Η ΚΥΔΙΑΝΤΑ»
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΞΕΝΕΙ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ

Πρόσω ολοταχώς για Ναυτικό Μουσείο στη Λαγκάδα

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Λαγκάδας «Η Κυδιάντα» δραστηριοποιείται από το 1997. Με γνώμονα πάντα την παραγωγή και προώθηση του πολιτισμού έχει αναπτύξει δράσεις εκπαιδευτικού, συγγραφικού, ψυχαγωγικού και καλλιτεχνικού χαρακτήρα.

Ως νησιώτες με μακραίωνη παράδοση αναζητούσαμε πάντοτε έναν τρόπο να αποτελέσουμε τον κρίκο μιας αλυσίδας και να απλώσουμε τις ρίζες μας στο σήμερα του τόπου που ονομάζεται Λαγκάδα.

Η σύλληψη της ιδέας ενός μουσειακού χώρου άρχισε να παίρνει σάρκα και οστά. Ένα όμορφο, μικρό, ακατοίκητο κτίσμα στην είσοδο του χωριού, το οποίο παραχώρησε στον Π.Σ.Λ. η Ιερά Μητρόπολη (βλ. Ένθετο), χάρη στις ενέργειες του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και του ιερέα του χωριού μας, Δημητρίου Πύρρου, έγινε διαθέσιμο να στεγάσει τους μικρούς και μεγάλους θησαυρούς των συγχωριανών μας. Στα άμεσα σχέδιά μας - παρότι ο δρόμος δεν προβλέπεται εύκολος - είναι η εσωτερική διαμόρφωσή του σε χώρο εκθεμάτων ναυτικού περιεχομένου με την παράλληλη παρουσίαση οπτικοακουστικού υλικού, με φωτογραφίες, συνεντεύξεις, μαρτυρίες, απόψεις των δικών μας ανθρώπων, οι οποίοι είναι πρόθυμοι να μας μιλήσουν αφειδώς για τις χαρές και τις πίκρες μιας άλλης καθημερινότητας, πολύ διαφορετικής από τη δική μας.

Το τελικό όνειρό μας είναι ένα πολιτιστικό σπίτι, ελεύθερα επισκέψιμο από μαθητές, φοιτητές, ανθρώπους που μια βόλτα στη Βόρεια Χίο τους φέρνει στη Λαγκάδα.

Οπλισμένοι με τις κατάλληλες γνώσεις, με το μεράκι και τη χαρά της δημιουργίας όσων θέλουν να βοηθήσουν, ελπίζουμε ότι το αποτέλεσμα θα ευοδωθεί και θα μας δικαιώσει. Οι παλιοί θα θυμηθούν, οι νέοι θα κρίνουν, αφού το διαδραστικό αυτό παιχνίδι θα τους ταξιδέψει.

Και από ταξίδια γνωρίζει καλά αυτός ο τόπος.

Το Δ.Σ.

Είναι κι αυτός ο χειμώνας που δε λέει να τελειώσει, είναι που ο Γενάρης έβγαλε τον χειρότερο εαυτό του, είναι που, ενώ ο Φλεβάρης μύρισε λίγο άνοιξη στην αρχή, φλεβίζει για να επιβεβαιώσει την φήμη του. Κι εγώ περιμένω την Άνοιξη. Φευ! Άργησαν να ανθίσουν οι μυγδαλιές φέτος κι εγώ τις περίμενα. Τίναζα τα γυμνά κλαδιά τους με τις χερούκλες μου μπας και γεμίσει με άνθη η πλάτη, η αγκαλιά και η φαλάκρα μου. Φευ!

Με το σακίδιο στον ώμο, το δοχείο για να γεμίσω πόσιμο νερό στο αριστερό χέρι και το cd της Loreena McKennit στο στόμα, αποχαιρετώ με το δεξί την Μάγκυ χαϊδεύοντάς την στη μουσούδα. Ομπρέλα δεν πήρα καθότι τρίτο χέρι δεν διαθέτω. Φεύγω από το σπίτι για την δουλειά. Η αμυγδαλιά, που τελικά άνθισε, με καλημερίζει στέλνοντάς μου με το αεράκι που φυσά και τη βροχή μερικά από το άνθη της. Επιτέλους με ένα κουζινομάχαιρο κατάφερα να βγάλω το cd με τα ρεμπέτικα που είχε μπλοκάρει εδώ και χρόνια στο cd player του αυτοκινήτου. Η φωνή της Loreena ζεσταίνει το αυτοκίνητο, βάζω ζώνη, βάζω όπισθεν και ξεκινάω. Πάντα με όπισθεν ξεκινώ εγώ, όχι από βίτσιο, απλά επειδή πρέπει να πάω μέχρι την στροφή του δρόμου για να γυρίσω. Αν δεν έχουν παρκάρει φυσικά αυτοκίνητα πάνω στη στροφή οι λάτρεις του “αφήνω το αμάξι μου όπου με βολεύει”. Η εναλλακτική που είχα να γυρίσω στο πλάτωμα λίγο πιο πάνω χάθηκε λόγω κατολίσθησης του δρόμου από τις πρόσφατες νεροποντές. Το ράθυμο συνεργείο μπάλωσε μετά από μέρες και όπως- όπως, την τρύπα, αλλά για καλό και για κακό προτιμώ να μη πηγαίνω προς τα εκεί. Τρέμω μην βρεθώ ξαφνικά να κάνω μπάνιο χειμωνιάτικο στα Κακοβόλικά παρέα με το αυτοκίνητο.

Στον Άγιο Γιάννη σταμάτησα να γεμίσω νερό από την βρύση που υποτίθεται ότι είναι το καλό νερό, το πόσιμο, το οποίο έχουν πει ότι φιλτράρεται, αρωματίζεται αλλά ενίοτε χρωματίζεται με γήινα χρώματα. Όλες οι αποχρώσεις του καφέ, ανάλογα με την ποιότητα και ποσότητα λάσπης που περιέχει. Σήμερα ήταν διαυγές, άχρωμο και άοσμο, όπως οφείλει να είναι. Κάποιος όμως που χρειαζόταν τα δέκα εκατοστά λάστιχο της βρύσης, το είχε κλέψει και αναγκάστηκα να σηκώνω το δοχείο μέχρι να γεμίσει. Κοψομεσιάστηκα να είμαι σκυμμένος και να σηκώνω βάρη ως άλλος Πύρρος. Το δεξί μπατζάκι του ωραιότατου μαύρου μου κοτλέ παντελονιού είχε γίνει μούσκεμα από την δύναμη του νερού που έτρεχε. Το ίδιο και το δεξί μποτάκι, αλλά αυτό είναι αδιάβροχο και αδιαφόρησα. Σφήνωσα το δοχείο με το νερό στη θέση του συνοδηγού και έβαλα μπρος τη μηχανή. Η Loreenna τραγουδούσε το Samain night και εγώ κρατούσα το ίσο και το τσιγάρο στο χέρι.

Λίγο μετά το Γλυφό άναψα τα αλάρμ και σταμάτησα δεξιά, στα ριζά του βουνού σχεδόν, να τραβήξω μια καλλιτεχνική, κατά τη γνώμη μου, φωτογραφία. Στο λιμάνι, που είχε κοκκινίσει από τα νερά της βροχής, επέπλεαν σκουπίδια και κλαδιά που κατέβασε ο ποταμός όλη τη νύχτα. Την φωτογραφία την τράβηξα τελικά αλλά την πλήρωσα σχετικά ακριβά αφού δέχτηκα μια καλοσηχηματισμένη πρωινή ορθάνοικτη μούντζα στη μούρη από ένα διερχόμενο ηλικιωμένο αυτοκινητιστή που θεώρησε ότι είχα κλείσει το δρόμο και δεν χωρούσε να περάσει. Μου είπε και μια περιποιημένη βρισιά που δεν την λέω όμως γιατί θα με κόψει η λογοκρισία και γιατί δεν θέλω να κακοχαρακτηριστώ από αυτούς που πιθανώς θα με διαβάσουν. Κοκκίνισα λίγο ομολογώ, εξ αιτίας της παρορμητικότητας που με διακρίνει, αλλά σεβάστηκα και δεν ανταπέδωσα τον χαιρετισμό. Μου ανέβηκε όμως ελαφρώς η πίεση αλλά είχα πάρει το πιεστικό χάπι πουρνό-πουρνό και χαλάρωσα.

(συνεχίζεται στην επόμενη σελίδα)

Μπήκα στο αυτοκίνητο, άναψα αριστερό φλός για τον φόβο πιθανού Ιουδαίου αυτοκινητιστή δείχνοντας την πρόθεσή μου να ξεκινήσω. Η Loreena ακάθεκτη συνέχισε το τραγούδι της αφού καθόλου δεν τσαντίστηκε από το συμβάν. Άναψα και το δεύτερο τσιγάρο που είχα στρίψει από το σπίτι. Το πρώτο συνήθως το ανάβω στο Θόλος και το δεύτερο στην παραλιακή του Βροντάδου. Αλλά σήμερα ήρθαν τα πάνω κάτω. Αποφασισμένος να συνεχίσω τον δρόμο μου προς τη δουλειά, αγνόησα ή δεν έδωσα καμία σημασία στις πέτρες που είχαν πέσει από τα βουνά στον όρμο των Γλάρων (πρώην Μιλιγκά), στα χώματα που είχαν καλύψει το οδόστρωμα λίγο πριν το Μερσινίδι, δημιουργώντας ένα ωραιότατο σαμαράκι ικανό να καταστρέψει ελαστικά και αμορτισέρ του σαραβαλακιού που οδηγώ, τον παππού με το αγροτικό που οδηγούσε με 20 χιλιόμετρα την ώρα δημιουργώντας μια ατέλειωτη ουρά λες και συνοδεύαμε νεκροφόρα με νεκρό, αλλά ούτε και την ξανθιά με το τζιπάκι που με έβρισε επειδή σταμάτησα απότομα στη διάβαση πεζών στο κέντρο της πόλης. Δυο μπινελίκια σε μια μέρα, πώς να το αντέξει κάποιος.

Φθάνω στο γραφείο, παρκάρω το αυτοκίνητο, στέλνω ένα φιλάκι στη Loreena που τελειώνει το Breaking the silence και την αφήνω να κάνει την απαραίτητη αφωνία που χρειάζονται όλοι οι τραγουδιστές. Παίρνω τηλέφωνο από το γραφείο για να παραγγείλω τον καφέ αποφασισμένος να χαλαρώσω για να αντιμετωπίσω την εργάσιμη μέρα που είχα μπροστά μου. Μετά από τρία τέταρτα έπινα την πρώτη γουλιά.

Επίλογος: Περιμένω την Άνοιξη. Αύριο να θυμηθώ να πάρω καφέ από το σπίτι.

Ζαννής Ι. Σ.

Ερωταπαντήσεις κρίσεως

της Ματρώνας Αποστολίδη

- **Πότε θα βουλιάξει ο παραλιακός δρόμος προς το κοινοτικό ανάκτορο;**
*** Μια καλή αρχή έγινε, μόνο να 'ναι καλοκαίρι, να 'χουμε και κοινό...
- **Γιατί οι λάμπες στον προαναφερόμενο δρόμο αρνούνται πεισματικά να παραμείνουν αναμμένες επί μακρόν;**
*** Μπορεί να ξανάρθει η εποχή των ραντεβού...
- **Γιατί, παρά τα πρόσφατα αντιπλημμυρικά έργα, τα νερά του Μαρμαρά κατηγορίζουν αχαλίνωτα προς τον κάμπο;**
*** Σε κάποιον κάτι ξέφυγε: αυτά παθαίνει όποιος μελετά στο ποδάρι...
- **Θα μας αξιώσει ο θεός της βροχής να δούμε τους Τσούμπους στη Λαγκάδα;**
*** Άμα ρίξει κι ο Μάρτης καρεκλοπόδαρα, πού θα πάει, θα πάρουνε δρόμο και τα βράχια...
- **Θα λέμε για πολύ ακόμα το νερό της βρύσης νεράκι;**
*** Υπομονή, να πέσει ο χρυσός, εδώ πάνε μαζί αυτά τα δυο...
- **Ποιος κούκος θα φέρει την άνοιξη;**
*** Περιμένετε, θα φανούν πολλοί, ο Μάης πλησιάζει...

Δ Ο Ξ Α Σ Τ Ι Κ Ο

**ΤΟΠΟΣ - ΧΡΟΝΟΣ - ΤΡΟΠΟΣ
ΠΟΥ - ΠΟΤΕ - ΠΩΣ**

Η σειρά σηκώνει όλους τους συνδυασμούς. Οι έννοιες παίρνουν αμέτρητες ερμηνείες.

Η ιστορία γενικά διαδραματίζεται πάνω σ' ένα πλανήτη ενός σύμπαντος άπειρων αλυσίδων, αμέτρητων συμπάντων.

Σήμερα είναι δισεκατομμύρια χρόνια μετά τη «δημιουργία».

Η Γέννηση σαν απειροελάχιστο υποσύνολο της Γένεσης συντελείται αδιάκοπα. Δεν προφθαίνεις να πεις «τώρα», γιατί φοβάσαι την αστραπιαία διάψευση του «πριν» ή του «μετά».

Παρακάμπτουμε τάχιστα την Ιουρασική και δια της Ολυμπιοθεϊκής περιόδου που προηγήθηκε της Ρωμαϊκής και Βιομηχανικής, φθάνουμε αίσια στη σημερινή Παγκοσμιοποιητική.

Καβάλα στο επετειακό, υπέρλαμπρο, διακτινιστικών δυνατοτήτων άστρο μας, ψάχνουμε αδιάκοπα της γέννας τις συνθήκες. Υποθέσαμε εύλογα πως στη μετα-ηρώδεια εποχή, τα νεογνά απολαμβάνουν απερίσπαστα το ζωογόνο νέκταρ της μητρικής αγκάλης.

Συμπεράναμε βάσιμα πως στη μεταψυχροπολεμική περίοδο του κατατροπωθέντος «σιδηρού», ο «δυτικός» θα έχει αναπτυχθεί ανεμπόδιστα προς δόξαν λαού και Υψίστου.

Μετά τη φυσική εξόντωση του εμπνευστή της ισοπέδωσης των «διδύμων», ελπίσαμε οραματικά στην επανάληψη του φαινομένου της λερναίας, ...φυσικά για τους πύργους...

Με τις ανεμπόδιστα διαπεραστικές ματιές ακτίνες του άστρου μας υποψιαστήκαμε, ότι αποκλείεται πια να δούμε Αϊνσταινική τεχνολογία στη Μεσοποταμία και τη γύρω περιοχή, δεδομένης της αποτελεσματικής λειτουργίας της φιλελεύθερης αγχόνης.

Στην «Άπω» ο ελέω θεού πυραυλάνθρωπος, τα βρήκε μέχρι φιλίας με τη νεόκοπη ξανθή παλτοειδή και υπερατλαντική φιγούρα, ενώ στη «Δίπλα» ο πορθητής Σουλτάν, παρακολουθεί εναγώνια τη γεωτρυπανική εκπόρθηση από την ΕΞΟΝ από δω της υφαλοκρηπίδας του. Για τη μπρεζιπική διαδικασία δεν αγχωνόμαστε δεδομένης της ισχυρής πεποίθησής μας περί την διάδοχη αντίστροφη πορεία.

Με τούτα και με κείνα, που τελειωμό δεν έχουν, πήγαμε να ξεχάσουμε τι ψάχνουμε να δούμε. Επιτέλους! Νάτο... κοντά στα τρυπάνια και στα σφυριά. Κοντά στη Βηθλεέμ.

Δίπλα στο δρόμο του «μεταξιού» στους δρόμους της ενέργειας. Το μαύρο χρυσάφι περνάει νόμιμα. Πλάι του το ανθρώπινο είναι λαθραίο. Και τα δύο караβάνια έχουν τον ίδιο προορισμό. Δυτικά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΠΑΣ

Γράφει ο Παντελής Χαβιάρας (Βουνό)

...Ιδιώτης = IDIOT?

Με αφορμή άρθρα που κατά καιρούς διαβάζω στο διαδίκτυο σχετικά με τη λέξη «ιδιώτης», θα επιχειρήσω να ερμηνεύσω, με την έννοια αυτής, την πανάκεια όλων των σημερινών προβλημάτων μας, σύμφωνα με τους κυβερνώντες, σημερινούς και προηγούμενους, για να μην παρεξηγηθώ. Την ανάπτυξη, όχι οποιαδήποτε αλλά αυτή των ιδιωτικών επενδύσεων και των ιδιωτικοποιήσεων. Ας πάρουμε, λοιπόν, τα πράγματα από την αρχή.

Είναι κοινώς αντιληπτό ότι, η σύγχρονη στάση ζωής ακολουθεί το μοντέλο του πολίτη του καναπέ. Του πολίτη που απολαμβάνει τον ιδιωτικό του χώρο, ενοχοποιώντας απλά τους άλλους, αυτούς που τα φάγανε, το οικονομικό σύστημα για τους άκρατους φόρους και την αφαίμαξη του εισοδήματος του.

Ο όρος ιδιώτης στις μέρες μας χρησιμοποιείται για να δηλώσει τη διαφοροποίηση ή και τη απέχθεια από οτιδήποτε δημόσιο. Στα αγγλικά η λέξη idiot σημαίνει ηλίθιος, βλάκας, ανόητος. Αλλά και στην Αρχαία Ελλάδα εμπειρείχε την έννοια της απαξίωσης, της υποτίμησης. Ήταν αυτός που δεν αναμιγνυόταν στα δημόσια πράγματα, που δεν είχε πολιτική υπόσταση δηλαδή. Ο Θουκυδίδης στον Επιτάφιο επισημαίνει ότι ένας τέτοιος άνθρωπος επέσυρε το χαρακτηρισμό του **άχρηστου**. Ο Σόλων μάλιστα είχε εκδώσει νόμο, σύμφωνα με τον οποίο, έχανε τα πολιτικά του δικαιώματα όποιος έμενε ουδέτερος σε περίπτωση που θα ξεσπούσε εμφύλια διαμάχη στην πόλη.

Στην αρχαία Αθήνα λοιπόν ήταν κυρίαρχο ζήτημα η μετατροπή των ιδιωτών σε πολίτες, σε άτομα δηλαδή που ασχολούνται και συμμετέχουν στα κοινά. Η ιδιότητα του ιδιώτη άλλωστε είναι μια ιδιότητα, την οποία διαθέτουν όλοι οι άνθρωποι από τη φύση τους, ενώ η ιδιότητα του πολίτη είναι επίκτητο χαρακτηριστικό, που αποκτάται μέσω της παιδείας που παρέχει η πολιτεία. Επομένως, το άτομο που παρέμενε ιδιώτης ήταν άτομο απαίδευτο και αμόρφωτο, αφού δεν εμπλέκονταν επαρκώς με τα κοινά.

Ο ιδιώτης προασπίζει από τα ανθρώπινα δικαιώματα του, κυρίως εκείνο της ιδιοκτησίας. Τρέμει στην ιδέα της καταστροφής της περιουσίας του ενώ δηλώνει αμέτοχος στην ποιότητα ζωής και την υποβάθμιση της ποιότητας της, αρκεί βέβαια να μην υποβαθμίζεται η ποιότητα της δικής του. Συμμετέχει στον κοινό βίο, μόνο διά της ψήφου του. Για τον ιδιώτη, ιδιαίτερη σημασία έχει η διατήρηση και αύξηση των περιουσιακών του στοιχείων. Ένα πολιτικό σύστημα που στηρίζεται σε ένα άθροισμα ιδιωτών, δεν μπορεί παρά να είναι η διαίρεση των υψηλών αξιών και φρονημάτων που διέπουν μία πραγματικά ευημερούσα κοινωνία, δεν είναι ο πολλαπλασιασμός ή το άθροισμά τους, δεν είναι καν το άθροισμα των πλουτών.

Αναφορικά με την ανάπτυξη, οι ιδιωτικές επενδύσεις, που μέχρι τώρα γίνονται στη χώρα μας, είναι στη συντριπτική πλειοψηφία τους κατά βάση δημόσιες που πραγματοποιούνται από ιδιώτες, οι οποίοι προφανώς έχουν ως στόχο την αύξηση της περιουσίας τους και όχι τη μεταβολή τους από ιδιώτες, σε πολίτες κατά την αρχαιοελληνική έννοια. Επιπλέον, ως ένα πρόσκαιρα επιτυχημένο παράδειγμα πλουτισμού, οδηγούν έμμεσα τους πολίτες να επιλέξουν την ιδιώτευση (μέσω του μιμητισμού) μετατρέποντάς τους σε ιδιώτες (με τη σύγχρονη έννοια).

Μια δεύτερη επιλογή είναι η ιδιωτικοποίηση των δημόσιων επιχειρήσεων. Η προϊστορία βέβαια έχει δείξει ότι στη συντριπτική πλειοψηφία των μέχρι τώρα αντίστοιχων περιπτώσεων, οι ιδιώτες απλά ιδιοποιήθηκαν δημόσιο χρήμα και οι επιχειρήσεις βούλιαξαν (βλ. ναυπηγεία). Στις «επιτυχημένες» περιπτώσεις όμως, όπως ο ΟΤΕ, μια δημόσιου χαρακτήρα επιχείρηση μιας άλλης χώρας αναλαμβάνει τη διαχείριση, με ιδιωτικού τύπου διαδικασίες, έχοντας ως αποτέλεσμα χειρότερες εργασιακές σχέσεις, πιο ακριβές υπηρεσίες και οι ιδιώτες καταναλωτές και εργαζόμενοι (με την αρχαιοελληνική ή την αγγλική έννοια) εισπράττουν ο καθένας αυτό που του αντιστοιχεί.

Η τρίτη περίπτωση είναι η αμιγώς ιδιωτικού χαρακτήρα επένδυση, όπου ο ιδιώτης ή δανείζεται χρήμα - κεφάλαιο από τις τράπεζες (οι οποίες υφίστανται με δημόσιο χρήμα) - και επενδύει ή, στη σπανιότατη έως ανύπαρκτη περίπτωση, επενδύει με ίδια κεφάλαια. Και στις δύο περιπτώσεις τα κεφάλαια είναι ασφαλισμένα και εγγυημένα από τις προαναφερθείσες τράπεζες, έτσι ώστε στην περίπτωση ζημιάς του επενδυτή την πυρόσβεση (αποκατάσταση ζημιάς) να αναλαμβάνει το Δημόσιο.

(συνεχίζεται στην επόμενη σελίδα)

Αυτοί σε γενικές γραμμές είναι οι τρόποι επενδύσεων που θα μας «οδηγήσουν» στην ανάπτυξη. Η «επιτυχία» του καθενός εξαρτάται από το πόσο οι ιδιώτες, με την αγγλική έννοια, γίνονται οι πολίτες. Γιατί όσο οι πολίτες, ως φοροδότες των τραπεζών ή ως εργαζόμενοι των επιχειρήσεων, απομακρύνονται από τη συμμετοχή τους στα κοινά, από την έννοια δηλαδή της ιδιότητας του πολίτη και γίνονται ιδιώτες, τότε τα πράγματα πάνε από το κακό στο χειρότερο για τους περισσότερους. Η χώρα μετατρέπεται σταδιακά, σε άθροισμα ιδιωτών και επέρχεται το τέλος της ως κυρίαρχη, ανεξάρτητη και δημοκρατική οντότητα, χάνει το δημόσιο χαρακτήρα της, αδυνατεί να ασκήσει την κυριαρχία της και γίνεται υποτελής, γίνεται αποικία ιδιωτών με την σύγχρονη έννοια. Οι δε πολίτες αυτής της πολιτείας είναι δούλοι, με τη γνωστή διαχρονικά έννοια. Γι' αυτό οι πρόγονοί μας είχαν θέσει τόσο ψηλά τη συμμετοχή στα κοινά. Γιατί ήθελαν να είναι ελεύθεροι πολίτες.

ΣΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ

Ε. Σ. Αργυρούδης

1^ο - Θέμα Τύχης

Το προηγούμενο καλοκαίρι ζήσαμε τη φρίκη από τις φονικές πυρκαγιές στο Μάτι. Μετά από κάθε τέτοια καταστροφή όλοι γίνονται ειδήμονες και αναπτύσσουν τις θεωρίες τους για τον τρόπο που έπρεπε να χειριστούν οι αρχές την κατάσταση ώστε να αποφευχθεί ο όλεθρος. Οι αρχές από την άλλη, αφού βάλουν τα πένθιμα κοστούμια, υπόσχονται αποκατάσταση των υλικών ζημιών αλλά και μέτρα για αντιπυρική προστασία, αναδασώσεις, καλύτερο σχεδιασμό και ό,τι άλλο είναι εύπεπτο για το πόπολο. Στο ίδιο έργο είμαστε θεατές κάθε φορά που συμβαίνουν τέτοια γεγονότα, ελλιπής σχεδιασμός, μειωμένο προσωπικό και μηχανήματα, απαρχαιωμένα πυροσβεστικά αεροσκάφη και ένα σωρό άλλες ελλείψεις που δείχνουν την γύμνια των κρατικών φορέων σε όλες τις βαθμίδες.

Κάπου εδώ μπαίνει το ένστικτο της αυτοσυντήρησης και αρχίζει μοιραία η σύγκριση του τόπου που ζούμε με τις πληγείσες περιοχές. Με τρόπο διαπιστώνουμε ότι κι εμείς μόνο από τύχη δεν έχουμε καεί μέχρι τώρα. Το χωριό μας βρίσκεται σε ένα λαγκάδι με πευκοδάση στις πλαγιές του παράλληλα με τον οικισμό και έναν κάμπο στην μέση. Στα δάση μας, οι αντιπυρικές ζώνες είναι ανύπαρκτες ενώ στους υπάρχοντες δρόμους, αν θεωρηθεί ότι βοηθούν την κατάσταση, απαιτείται το κλάδεμα των πεύκων που βρίσκονται εκατέρωθεν, διότι οι κορυφές τους ενώνονται. Ένας εκτεταμένος καθαρισμός από τις πευκοβελόνες και από τους ξηρούς κορμούς επιβάλλεται. Από τις πυροσβεστικές φωλιές λείπουν οι μάνικες με τα ακροσωλήνια – τι αστείο, φυλάσσονται σε μέρος εκτός χωριού για να μην κλαπούν. Στην ουσία είμαστε καταδικασμένοι να καούμε αφού οι υπεύθυνοι μας έχουν αφαιρέσει τα λιγοστά όπλα για την καταπολέμηση μιας πυρκαγιάς. Κάποιες καλές εποχές, που όλοι ήταν μια μεγάλη παρέα με πρωτοπόρους τους νεολαίους μας, οργανώνονταν σε καθημερινή βάση ομάδες περιφρούρησης του δάσους τους επικίνδυνους μήνες του καλοκαιριού.

Ο Κάμπος μας πάλι σε ένα μεγάλο ποσοστό είναι χέρσος, βάτες έχουν εξαπλωθεί παντού, χέρσα χωράφια γειτονεύουν με σπίτια και με τον κεντρικό δρόμο και θεωρούνται εν δυνάμει μία βόμβα που περιμένει απλά το άναμμα του φυτιλιού. Και σα να μην έφτανε αυτό, υπάρχουν κι οι κολόνες της ΔΕΗ που διασχίζουν κάμπο και δάσος και σε μερικές περιπτώσεις τα καλώδια ακουμπούν στα κλαδιά των δένδρων.

Η πρόληψη πάντα συντελεί στη μείωση του κινδύνου. Η σωστή και υπεύθυνη ενημέρωση σε όλους τους κατοίκους επιβάλλεται. Βέβαια και εμείς ως κοινότητα έχουμε σοβαρές ευθύνες. Πέρυσι είχε έρθει μια ομάδα από μέλη της πυροσβεστικής, του δασαρχείου και της εθελοντικής ομάδας «Όμικρον» να μας ενημερώσουν για την πρόληψη και να απαντήσουν σε τυχόν απορίες μας. Η προσέλευση του κόσμου ήταν τέτοια, που οι φιλοξενούμενοι ομιλητές ήταν περισσότεροι. Ωστόσο, στη συνάντηση αυτή, όσοι παραβρεθήκαμε, μάθαμε ότι τα πεύκα μας πεθαίνουν επηρεασμένα από έναν μύκητα μετά από τις πυρκαγιές του 2016.

Υπάρχουν κι άλλοι προβληματισμοί δικοί μου αλλά και συγχωριανών. Το δια ταύτα όμως είναι να προστατεύσουμε τον τόπο μας, τα σπίτια μας, τις ζωές μας. Ας κατεβούμε λοιπόν όλοι **εγκαίρως** στο Δημαρχείο, να απαιτήσουμε να αποκαταστήσουν τις πυροσβεστικές φωλιές, να γίνουν οι καθαρισμοί των δασών και των χέρσων χωραφιών εντός του οικισμού, να υπάρξει σαφές σχέδιο εκκένωσης με προτεραιότητα τις ευπαθείς ομάδες, καθώς και ένα πυροσβεστικό πλάνο του χωριού που να δείχνει πού ακριβώς βρίσκονται τα μέσα πυρόσβεσης. Δεν ξέρω ποιος είναι αρμόδιος, για εκείνο που είμαι βέβαιος είναι ότι η τύχη δεν θα μας ευνοεί ες αεί.

2° - Λαός και ΔΕΥΑΝΧ

Το ζήσαμε και αυτό, με εντολή της ΔΕΥΑΝΧ κόπηκαν περίπου ενενήντα παροχές νερού μέσα στο χωριό πριν από μερικές μέρες.

Από το νερό να είναι φυσικό αγαθό, **που είναι**, μέχρι να σου το κόβουν απροειδοποίητα είναι τουλάχιστον απαράδεκτο και δείχνει πώς σκέφτονται και πώς λειτουργούν οι δημοτικοί άρχοντες του τόπου. Ενώ λοιπόν θα έπρεπε να είναι το μείζον θέμα αυτές τις ημέρες με μαζικές αντιδράσεις, εκτός από ορισμένα παράπονα, πέρασε στα «ψιλά».

Δεν θέλω να το επεκτείνω περισσότερο ούτε να ερευνήσω αν, για παράδειγμα, υπάρχει δημόσιος οργανισμός ή επιχείρηση που χρωστάει και δεν τους κόβουν την παροχή, αλλά θα σταθώ σ' αυτά που μου είπαν μερικοί γνωστοί μου παθόντες.

Η καθυστέρηση πληρωμής κυμαινόταν από έναν ή δύο λογαριασμούς, άλλωστε αυτό δείχνουν τα ποσά. Υπήρχε, δηλαδή, λογαριασμός οφειλής δεκαεπτά ευρώ και η επανασύνδεση κόστισε δεκαέξι. Και σα να μην έφτανε αυτό, αλλά οι φωστήρες τους, αυτοί δηλαδή που έκοβαν τις παροχές, έκαναν και το εξής αξεπέραστο. Ένα σπίτι είχε δύο ρολόγια, ένα οικιακής χρήσης και ένα αγροτικό κι αυτό που ήταν απλήρωτο ήταν το οικιακό. Αντί να ταπώσουν το οικιακό, έκοψαν την κεντρική παροχή με αποτέλεσμα να κλείσουν και το αγροτικό που δεν χρώσταγε.

Θα μπορούσα να επεκταθώ και σε άλλες περιπτώσεις, όπως αυτήν άπορου ανθρώπου που όλοι ξέρουμε ότι δεν μπορεί να ανταπεξέλθει οικονομικά, όπου το συνεργείο έφυγε άπρακτο μετά από την κατακραυγή των γειτόνων αλλά δε θα το κάνω.

Στο δια ταύτα, κύριοι της ΔΕΥΑΝΧ, το μήνυμα το πήραμε. Όμως, τα ρολόγια του νερού δεν είναι δικά σας και ΟΥΤΕ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΠΟΤΕ, για να πουλήσετε την διαχείριση τους σε κάποια ιδιωτική εταιρία. Το νερό δεν είναι κτήμα σας, **είναι αγαθό που μας το έδωσε απλόχερα η φύση**. Το νερό για οικιακή χρήση ΔΕΝ ΚΟΒΕΤΑΙ ΠΟΤΕ πόσο μάλλον ΑΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΤΑ, υπάρχουν και άνθρωποι ηλικιωμένοι με ειδικές ανάγκες. Αν έχετε οικονομικά προβλήματα - δεν είναι μόνο το ότι θέλετε άμεσα ρευστό, τα αρρωστημένα μυαλά κάποιων σκέφτηκαν να διπλασιάσουν άμεσα τα έσοδά σας με το κόλπο της επανασύνδεσης, αυτό δείχνουν οι ενέργειές σας - αυτά δεν έχουν να κάνουν με τους μικρούς καταναλωτές αλλά με τις κακές σας επιλογές, βλέπε «ΣΑΡΑΠΙΟ», «ΚΟΡΗΣ ΓΕΦΥΡΙ» και δεν ξέρω τι άλλο.

Κι αυτό το «Προσέχουμε για να Έχουμε», όταν τα εκατομμύρια κυβικά από όλες τις υπερχειλίσεις των δεξαμενών και των πηγών πηγαίνουν στη Θάλασσα, είναι τουλάχιστον αφελές.

Αυτά, αγαπητοί εταίροι, για το Υ της Ύδρευσης, γιατί για το Α-ντε, της Αποχέτευσης έχετε κάνει τη Λαγκάδα ένα τεράστιο βόθρο κι όσο κι αν καυχιέστε ότι αναβαθμίσατε το ωραιότερο χωριό της Χίου, ειδικώς το καλοκαίρι γίνεται ο πιο αντιπροσωπευτικός της τόπος... **Μυροβόλος**.

Όσο για εσάς, αγαπητοί ετεροδημότες, ειδοποιείστε κανένα δικό σας απ' το χωριό να δει μην έκοψαν και τη δική σας παροχή, όχι τίποτ' άλλο, για να μην βρεθείτε προ εκπλήξεως όταν έρθετε το καλοκαίρι.

Η παλιά μας πόλη

Το αγαπημένο σχολείο της Λαγκάδας

Η μάλλον τα αγαπημένα ΛΑΓΚΑΔΟΥΣΑΚΙΑ, που μαζί για έξι περίπου χρόνια, πορευτήκαμε στο δρόμο της μάθησης και της προόδου. Η θητεία μας σ' αυτό το ευλογημένο χωριό ήταν η καλύτερη και εντυπωσιακότερη όλης της δασκαλικής μας πορείας!!!

Τα αποτελέσματα της σχολικής διαδικασίας εμφανή, αφού η έφεση των μαθητών για μάθηση δεδομένη και η βοήθεια των γονιών απεριόριστη. Η συνεργασία με τους γονείς μας έδωσε τεράστια ώθηση αφού είχαμε όλες τις δυνατές βοήθειες στο δύσκολο πράγματι έργο μας. Ο Σύλλογος γονέων, κυρίως με τη γυναικεία παρουσία, αφού οι άντρες έλειπαν λόγω του επαγγέλματός τους, έδινε την οικονομική βοήθεια για κάθε έργο και για κάθε αγορά υλικού και έτσι έκαναν τη σχολική ζωή των μαθητών ευκολότερη και αποδοτικότερη.

Η συμμετοχή των μαθητών στη λειτουργία του σχολείου ήταν άψογη και σε καθημερινή βάση. Σχολικές εργασίες, γιορτές, αθλητισμός, Σχολικός Συνεταιρισμός, καθαριότητα, ήταν μερικοί από τους τομείς που οι μαθητές τους χειρίζονταν σχεδόν μόνοι τους!!!

Η προσπάθειά μας αυτή βρήκε ανταπόκριση, και για αυτό τόσα πτυχία, (αυτά φυσικά γινόταν και πιθανόν θα γίνεται, επί χρόνια στη Λαγκάδα), και χι' αυτό η τόση αγάπη και εκτίμηση από τους μαθητές που μέχρι τώρα συνάντησα, καθώς και για τα καλά λόγια, που μαθαίνουμε πως λέγονται από άλλους και που ποτέ δεν ξαναείδαμε. Χαιρόμαστε δε ιδιαίτερα, γιατί για όσους ρωτήσαμε είναι πετυχημένοι στη ζωή τους, με εργατικότητα και τιμιότητα, μακράν των βρώμικων συμπεριφορών ορισμένων πολιτικών μας των τελευταίων ετών.

Υ.Σ. Είναι πολλά δε άτομα στη Λαγκάδα, προπαντός μαθητές μου, που έντονα τους θυμάμαι, μιας και τους σημάδεψα και μου σημάδεψαν τη ζωή!!!

Γιώργος Χρήστου

Σ.Σ. Ο Γιώργος Χρήστου ήταν δάσκαλος στο Δημοτικό Σχολείο Λαγκάδας, μαζί με τη σύζυγό του Δέσπω, από το 1976 ως το 1981. Τον ευχαριστούμε θερμά που ανταποκρίθηκε άμεσα στο κάλεσμά μας να μας γράψει δυο λόγια για τις εμπειρίες και τα συναισθήματά του από το χρονικό διάστημα που έζησε και εργάστηκε στο χωριό μας. Το γεγονός, βέβαια, αυτό δεν μας προκάλεσε έκπληξη, αφού ξέρουμε ότι πάντα μας νοιάζεται και μας αγαπάει. Ευγενώς φερόμενος, μας έστειλε και δυο φωτογραφίες από εκείνα τα χρόνια, η πρώτη από το σχολείο και η δεύτερη σε οικογενειακές στιγμές - από τα πρώτα γενέθλια της μικρής του κόρης - στο σπίτι του με «αγαπημένα του Λαγκαδουσάκια».

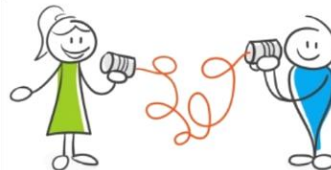

Τα Λαγκαδουδάκια...

έχουν άποψη!

Η εξέλιξη της επικοινωνίας των ανθρώπων

από την Παγωνίτσα Ζενιώδη

Στην αρχή μιλούσαμε με γράμματα που τα στέλναμε με εκπαιδευμένα ταχυδρομικά περιστέρια. Κάποιοι μιλούσαν με φωτιές και κάποιοι άλλοι με ντουντούκες.

Στη συνέχεια έφτασαν τα σταθερά τηλέφωνα που δημιούργησε ο Αλεξάντερ Γκράχαμ Μπελ το 1876. Αυτά διευκόλυναν την επικοινωνία των ανθρώπων.

Επίσης, παλαιότερα χρησιμοποιούσαν μεγάλα κινητά τηλέφωνα. Μετά ήρθαν τα τηλέφωνα με κουμπιά που ήταν πιο εύκολα στη χρήση τους. Και στο τέλος ήρθαν τα κινητά αφής που έχουν διάφορες εφαρμογές επικοινωνίας, όπως τα Facebook, Viber, Messenger, Twitter και Skype. Με τα κινητά τηλέφωνα αφής μπορούμε να μπαίνουμε στο Internet για διάφορες πληροφορίες. Μπορούμε να βλέπουμε διάφορα βίντεο στο YouTube και εικόνες στο Pinterest. Παρ' όλα αυτά, εμείς τα παιδιά συναντιόμαστε στις πλατείες και παίζουμε μεταξύ μας.

Το κινητό τηλέφωνο δεν είναι τόσο καλό για τον άνθρωπο. Καλό θα είναι να το χρησιμοποιούμε με μέτρο.

Τέλος, υπάρχουν πάρα πολλοί κίνδυνοι στο Internet, ιδιαίτερα για τα μικρά παιδιά που είναι στα Social Media.

Σ.Σ. Είπατε κάτι;

Η Λαγκάδα μπορεί να πάει και Επίδαυρο

Το φέραμε από δω, το φέραμε από κει, ε, είπαμε να το τολμήσουμε. Λες και δεν

ξέραμε πως τα παιδιά θα μας έβαζαν τα γυαλιά...

Θεατρική παράσταση ετοιμάζουμε – για το καλοκαίρι έλεγε το αρχικό πλάνο, αλλά είναι τόσοσ ο ενθουσιασμός που μας βλέπουμε έτοιμους πολύ νωρίτερα. Δεν πειράζει, θα χορτάσουμε παραστάσεις.

Το έργο, στο οποίο η νεολαία του χωριού έχει πέσει με τα μούτρα, είναι βασισμένο στο βιβλίο της Χρύσας Καραμήτρου – Θεσσαλονικιά είναι, μην ψάχνεστε – και ονομάζεται «Σαν Αλ Σουρ και Κοκτώ». Όχι, δεν είναι κινέζικο! Σαν Αλ Σουρ είναι το όνομα ενός πρόσφυγα παπαγάλου που φτάνει σε μια ρεματιά και τη χωρίζει στα δυο. Οι από δω θέλουν να τον διώξουν – ξένος γαρ – και οι από κει, με πιο ένθερμη υποστηρίκτρια τη δεκαοχτούρα Κοκτώ Ντεκαοκτώ, τον περιβάλλουν με αγάπη και αποδοχή. Το πόρισμα βγαίνει από τη Γενική Συνέλευση της Ρεματιάς με απόλυτα δημοκρατικές διαδικασίες, και δε θα σας το πούμε. Άλλωστε η όλη διαδικασία κρύβει ευτράπελα και γεγονότα απρόβλεπτα, τα οποία θα δείτε επί σκηνής.

Υ.Γ. Μην περιμένετε να δείτε παιδική παράσταση. Οι νέοι και οι νέες είναι επαγγελματίες.

Από την ομάδα των εργαστηρίων
Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών του Π.Σ.Λ.

Τώρα στα σίγουρα... σαν τη Λαγκάδα πουθενά

Παρά τη ζέστη και το λιοπύρι, κανένα δεν πτοήθηκε. Για τα παιδιά μας μιλάμε, που πέρα από τη διασκέδαση και το παιχνίδι, το καλοκαίρι που μας πέρασε άφησαν τη σφραγίδα τους απ' άκρη σ' άκρη του μόλου στο Φαναράκι.

Πολυπληθής η ομάδα, αστείρευτη η ενέργεια, αχαλίωτη η φαντασία, μοναδικό το αποτέλεσμα. Έτσι για να έχουμε να θυμόμαστε, κι εμείς κι αυτά, τι μπορεί να κάνει η συνεργασία, μα πιο πολύ η αγάπη για το χωριό που μας μεγαλώνει.

* Είμαστε ανοιχτοί σε γειτονιές και προτάσεις για το ερχόμενο καλοκαίρι. Εργασία εγγυημένη!

Και μια ζωγραφιά

αφιερωμένη εξαιρετικά στην «ΑΝΕΜΗ»

από το φίλο μας Κωνσταντίνο Καυδανά από την Εύβοια

...γιατί η φήμη μας έχει εξαπλωθεί

ΡΑΒΔΟΛΙΑ

από τη
Μαρίνα Γάφου

Ανεμο...μαγειρέματα

Υλικά

για τη γέμιση

- 1 κιλό ταμπουράς (κόκκινη κολοκύθα) στραγγισμένος
- ρυζόγαλο (πολύ στεγνό)
- κανέλα
- 2 αυγά

για τη ζύμη

- 2 ποτήρια χυμό πορτοκάλι
- λίγο νερό ή ζωμό από το βρασμένο ταμπουρά
- 1 ποτήρι λάδι ή γάλα (ή και μισό-μισό)
- 1 πακέτο αλεύρι

Εκτέλεση

Καθαρίζουμε τον ταμπουρά (αφαιρούμε σπόρια και φλούδα, έτσι ώστε να μείνει μόνο η ψίχα). Τον κόβουμε κομματάκια και τον βράζουμε για να μαλακώσει πολύ. Τον αφήνουμε να στραγγίσει καλά σε τρυπητό, αν χρειαστεί κι ένα ολόκληρο βράδυ στο ψυγείο.

Ψήνουμε το ρυζόγαλο, περίπου δυο πιάτα όσο γίνεται πιο στεγνό.

Ανακατεύουμε το ρυζόγαλο με το κολοκύθι, προσθέτουμε πολλή κανέλα και τα αυγά χτυπημένα.

Φτιάχνουμε τη ζύμη ανακατεύοντας σε ένα μπολ το χυμό του πορτοκαλιού, το γάλα ή το λάδι, προσθέτουμε λίγο νερό ή ακόμα καλύτερα λίγο ζουμί από το βρασμένο ταμπουρά και ρίχνουμε όσο αλεύρι σηκώνει. Ίσως χρειαστεί περισσότερο από ένα πακέτο. Πλάθουμε καλά ώστε να γίνει μια μαλακή ζύμη.

Ανοίγουμε φύλλο πασπαλίζοντας τον πάγκο και τον πλάστη μας με λίγο αλεύρι. Κόβουμε ορθογώνια κομματάκια και γεμίζουμε το καθένα με μια κουταλιά από τη γέμιση. Αφού κλείσουμε κάθε κομμάτι το πατάμε με το πιρούνι στις άκρες.

Τα τηγανίζουμε σε καυτό λάδι και τα πασπαλίζουμε με ζάχαρη ή μέλι και κανέλα.

Η απόλαυση είναι δεδομένη.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

“ΑΝΕΜΗ”

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ Π.Σ.Λ. «Η ΚΥΔΙΑΝΤΑ»
Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν
απαραίτητα τις απόψεις της Σ.Ε.

- Αποστολή ύλης στα:
matapostoli@hotmail.gr
panagrel@yahoo.gr

ΠΡΟΤΡΟΠΗ

ΓΙΝΕ ΚΙ ΕΣΥ ΜΕΛΟΣ

του
Πολιτιστικού - Επιμορφωτικού
Συλλόγου Λαγκάδας
«Η Κυδιάντα»

Η εγγραφή κοστίζει 5€

ΕΝΘΕΤΟ 6^ο ΦΥΛΛΟΥ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ

Πρωτ. 2027

Αριθμ.

Διεκπ. 1162

Έν Χίω τῇ 23^ῃ Νοεμβρίου 2018

Μνήμη Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου

Πρὸς

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Λαγκάδας

Εἰς Λαγκάδα

Ἐξ Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρία τοῦ καθ' ἡμᾶς Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς 23ης Νοεμβρίου 2018, καὶ κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 76/4.11.2018 ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ ὑποβάλλετε Ἰδιωτικὸν Συμφωνητικὸν παραχωρήσεως τῆς χρήσεως τοῦ κελλίου τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου Ἁγίας Εἰρήνης ἐν τῇ θέσει «Γλυφός» εἰς τὸν Πολιτιστικὸν καὶ Ἐπιμορφωτικὸν Σύλλογον Λαγκάδας «Ἡ Κυδιάντα», προκειμένου νὰ λειτουργήσῃ ὡς Ναυτικὸν Μουσεῖον, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, ἐν τῇ ῥηθείσῃ Συνεδρία αὐτοῦ, ἀπεφάσισεν, συμφώνως ταῖς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 5 παράγρ. 2 περίπτ. θ' τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 263/2014 (Φ.Ε.Κ. 272/29.12.2014) Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ συγκροτήσεως, ἀρμοδιοτήτων καὶ λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἐγκρίνη τὴν ὑπογραφήν, ὡς ἔχει, τοῦ υποβληθέντος Ἰδιωτικοῦ Συμφωνητικοῦ παραχωρήσεως τῆς χρήσεως τοῦ κελλίου τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου Ἁγίας Εἰρήνης ἐν τῇ θέσει «Γλυφός» εἰς τὸν Πολιτιστικὸν καὶ Ἐπιμορφωτικὸν Σύλλογον Λαγκάδας «Ἡ Κυδιάντα», προκειμένου νὰ λειτουργήσῃ ὡς Ναυτικὸν Μουσεῖον, καὶ ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου Αἰδεσμι. Πρωτοπρ. κ. Δημήτριος Πύρρος διὰ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἐπικαλούμενοι ἐφ' ὑμᾶς τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διατελοῦμεν μετὰ πατρικῶν εὐχῶν

Χρῆστος Πύρρος

ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΑΝΕΥ ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Στη Χίο σήμερα, 31 Οκτωβρίου 2018 οι υπογράφοντες, αφενός ο Ιερός Ναός Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Λαγκάδας Χίου, καλούμενος χάριν συντομίας ως «**παραχωρών**», που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Πρόεδρο του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, Αιδεσιμώτατο Πρωτοπρεσβύτερο, κ. Δημήτριο Πύρρο και αφετέρου ο **Πολιτιστικός Επιμορφωτικός Σύλλογος Λαγκάδας Χίου** με την επωνυμία «**ΚΥΔΙΑΝΤΑ**» που εδρεύει στην Λαγκάδα της Δημοτικής Ενότητας Ομηρούπολης του Δήμου Χίου με ΑΦΜ 090416850 και εκπροσωπείται νόμιμα από την Πρόεδρο του Δ.Σ, Πετρίδη Δέσποινα του Παντελή, που θα λέγεται χάριν συντομίας στο εξής «**χρησάμενος**» δήλωσαν και συμφώνησαν αμοιβαία τα ακόλουθα:

1. ΑΚΙΝΗΤΟ - ΧΡΗΣΗ- ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗΣ: Ο παραχωρών έχει την πλήρη και αποκλειστική κυριότητα, νομή και κατοχή το κελί και τον περιβάλλοντα αυτού χώρο του Ιερού Παρεκκλησίου Αγίας Ειρήνης στη θέση «Γλυφός». Σύμφωνα με την υπ' αριθμ. πρωτ. 1268/06.07.2018 απόφαση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητρόπολης Χίου Ψαρών και Οινουσσών, η οποία ελήφθη έπειτα από το υπ' αριθμ. 155/29.05.2018 Πρακτικό του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ιερού Ναού Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Λαγκάδας, παραχωρεί το εν λόγω κελί και τον περιβάλλοντα αυτού χώρο, **άνευ ανταλλάγματος** για χρονική περίοδο μίας δεκαετίας, ήτοι από 31/10/2018 έως 30/10/2028 στον αφετέρου συμβαλλόμενο- χρησάμενο προκειμένου να τα χρησιμοποιήσει για την ανέγερση Ναυτικού Μουσείου για την προβολή της ορθόδοξης χριστιανικής ελληνικής ναυτικής παράδοσης του τόπου μας. Η χρήση και η λειτουργία του χώρου δεν θα αντιβαίνει προς τα χρηστά ήθη και τους σκοπούς της Ορθόδοξου Εκκλησίας. Μετά την λήξη της δεκαετίας το κελί θα παραδίδεται σε καλή κατάσταση στον Ενοριακό Ναό Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Λαγκάδας. Η διάρκεια της παραχώρησης δύναται να

ανανεωθεί, κατόπιν νέας απόφασης του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και εγκρίσεως αυτής από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

2. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΧΡΗΣΑΜΕΝΟΥ - Ο χρησάμενος δεν δύναται να παραχωρήσει το κελί σε άλλον φορέα. Κάθε δαπάνη για την επισκευή των κτιριακών εγκαταστάσεων θα βαρύνει αποκλειστικά τον Σύλλογο και θα πραγματοποιηθεί, εφόσον ενημερωθεί το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο και εγκριθεί από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο και σύμφωνα με τις υποδείξεις αυτού.

Ο χρησάμενος υποχρεούται για την πληρωμή των δημοτικών τελών, τον λογαριασμών ύδρευσης, ηλεκτροφωτισμού, τηλεπικοινωνίας και παντός φόρου, ισχύοντος ή επιβληθησόμενου, ενώ θα έχει και την ευθύνη λειτουργίας του χώρου ως μουσείου. Συμφωνείται ότι σε περίοπτη θέση της αίθουσας θα αναρτηθεί πλάκα που θα αναγράφει: «ΠΑΡΕΧΩΡΗΘΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΛΑΓΚΑΔΑΣ». Επίσης σε περίοπτη θέση της αίθουσας θα αναρτηθεί η ιερή εικόνα του Ιησού Χριστού και του Αγίου Νικολάου, καθώς επίσης και η Ελληνική Σημαία θα είναι καθημερινά αναρτημένη.

3. ΑΥΤΟΔΙΚΑΙΗ ΛΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ - Η διάλυση ή η μη λειτουργία του χρησάμενου Συλλόγου θα σημάνει αυτοδίκαια την λήξη και λύση της παραχώρησης του περιγραφόμενου ακινήτου αμέσως και χωρίς άλλη προειδοποίηση, στον έχοντα την κυριότητα-παραχωρούντα, Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Λαγκάδας.

4. Με την υπογραφή του παρόντος παρέχεται η συγκατάθεση του παραχωρούντος, όπως οι εκπρόσωποι και τα μέλη του συλλόγου προβούν στον καθαρισμό και εξωραϊσμό του παραχωρηθέντος, προκειμένου να γίνει κατάλληλο για την χρήση που το προορίζουν.

5. Με το παρόν συμφωνητικό ο χρησάμενος ευχαριστεί την παραχωρούσα για την παραχώρηση της χρήσης των προπεριγραφέντων αγροτεμαχίων και την αναγνωρίζει ως αποκλειστικό κύριο, νομέα και κάτοχο του ακινήτου αυτού και δηλώνει ότι καμία αξίωση δεν έχει σ' αυτό ούτε βέβαια σε καμία περίπτωση η χρήση άνευ ανταλλάγματος του ακινήτου αυτού του παρέχει οποιοδήποτε δικαίωμα του χρησαμένου συλλόγου στο ακίνητο.

Σε πίστωση συντάχθηκε το παρόν σε δύο αντίγραφα και υπογράφεται όπως ακολουθεί.

ΟΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ